

11. ІНШІ ВИЩІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

Акіменко П. І., канд. екон. наук, доцент
кафедри економіки підприємства
Кримського економічного інституту
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ ІНОЗЕМНИХ КВАЛІФІКАЦІЙ ПРО ВИЩУ ОСВІТУ

Процедура визнання іноземних кваліфікацій про вищу освіту пройшла тривалий шлях у своїй еволюції. Заключним її етапом було підписання Лісабонської Конвенції про визнання іноземних кваліфікацій про вищу освіту в європейському регіоні (Convention on the Recognition of Qualification Concerning Higher Education in the European Region), 1997 р. Ця Конвенція встановила основні положення, принципи, процедуру і юрисдикцію настрифікації освітніх кваліфікацій у Європі й саме вона стала основою Болонської декларації. Україна ратифікувала Лісабонську конвенцію в 1998 році та вже через рік був розроблений конкретний механізм її реалізації. Тому твердження про спрощену процедуру визнання за кордоном українських дипломів не відповідає існуючим реаліям: кожна країна при рішенні подібних питань діє відповідно до своїх інтересів і нормативних актів.

Питання, які виникають при нострифікації, не тільки пов'язані з підтвердженням факту легітимності диплома (серед них часто є подробені) — найчастіше ці питання стосуються невідповідності засвідчених у дипломах кваліфікацій реальним компетенціям їхніх власників.

Звучні назви деяких українських навчальних закладів, постійна зміна їхнього статусу й власної назви не додають упевненості в якості й стабільності нашої системи вищої освіти та не створюють їй позитивного іміджу за кордоном. Слід також зазначити, що в розвинених країнах, за деякими виключеннями, не існує поняття єдиного диплома державного зразка. Як і не існує поняття

диплома європейського зразка, яким залучають абітурієнтів деякі навчальні заклади під час приймальних компаній.

Існує узгоджене бачення проблеми фіксації особистісних досягнень студента в його вихідних документах про освіту — для цього в Європі розроблено єдиний зразок додатка до диплома (Supplement), зміст якого є універсальним. Саме високі вимоги до студентів у процесі навчання в поєднанні із гнучкими програмами і якісним відбором абітурієнтів підвищують цінність дипломів випускників закордонних вузів і створюють кожному такому закладу власний імідж. Властива же нашій країні система твердого регулювання освітньої діяльності в сукупності з єдиною формою диплома державного зразка нівелює ціннісну ознаку диплома й ховає за цією «єдиною формою» невисокий рівень знань випускників багатьох українських вищих навчальних закладів.

Невідкладним для європейського простору вищої освіти і її національних систем залишається питання створення відповідних Рамок кваліфікацій. Ці Рамки регулюють суспільні відносини, пов'язані зі створенням, функціонуванням, використанням і розвитком систем кваліфікацій різних рівнів. Такі системи існують у багатьох країнах світу та мають давню історію.

Для України актуальне впровадження національної системи кваліфікацій, і воно вимагає рішення ряду правових і організаційних принципів, оскільки питання визначення й надання кваліфікацій сьогодні відбиті в різних законодавчих актах і стосуються компетенції різних відомств.

*Гордієнко Т. П., д-р політ. наук,
зав. кафедрою інформаційних систем і технологій
Кримського економічного інституту
ДВЗН «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ УМОВИ САМОСТІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ В КЕІ КНЕУ імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Успішність будь-якої діяльності багато в чому визначається її умовами. Із численних умов навчання (соціально-економічних, ін-